

Til lovforslag nr. L 63. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 29. marts 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlig henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Der er af arbejdsministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og/eller tiltrådte ændringsforslag.

Et flertal inden for mindretallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) konstaterer med tilfredshed, at lovforslaget styrker Ligestillingsrådets rolle, både hvad angår muligheden for ved egen drift at tage sager om lige løn og ligebehandling op, og hvad angår Ligestillingsrådets mulighed for at skaffe sig oplysninger i forhold til behandling af ligelønssager.

Socialdemokratiet finder ligeledes, at det er et fremskridt, at overtrædelse af virksomheders oplysningspligt straffes med bøde.

Ligelønsloven er dog selv med disse forbedringer desværre fortsat et utilstrækkeligt lovgrundlag til sikring af en reel ligeløn til mænd og kvinder.

Stik imod de politiske bestræbelser, der er i fuld gang i EF-regi på at ændre bevisbyrden i ligelønssager, har arbejdsministeren på den hjemlige arena valgt en defensiv og bagstræberisk linje.

Denne linje er politisk uacceptabel for Socialdemokratiet, og det virker endvidere ejendommeligt, at flertallet i det danske Folketing ikke kan følge de nye principper for bevisbyrden, som arbejdsministeren i EF-sammenhæng har tilsluttet sig.

Det havde været mere betryggende, om arbejdsministeren og flertallet havde været i overensstemmelse med flertallet i Folketingets Markedsudvalg. Det er overraskende, at dette flertal ikke har minifesteret sig i Arbejdsmarkedsudvalget.

Socialdemokratiet har arbejdet for, at ligelønslovens grundlag for en reel ligestilling på arbejdsmarkedet skulle styrkes bl.a. igennem:

- forbud mod afskedigelse af en lønmodtager på grund af dennes ligelønsskrav,
- krav om genansættelse i forbindelse med en usaglig afskedigelse,
- krav om op til 78 ugers løngodtgørelse og
- krav om, at bevisbyrden påhviler arbejdsgiveren.

Disse krav har flertallet i Arbejdsmarkedsudvalget ikke tilsluttet sig, hvilket bl.a. er et udtryk for, at Dansk Arbejdsgiverforening spiller en aldeles magtfuld rolle over for regeringen.